

Aletta Vid

Flow

Ha még egyszer elgépelem a szót, esküszöm, úgy hagyom!
Ha még egyszer átadom a hangom neked, hát átadom!
Mindenképpen weeping willow-t kell mondanom? Legyen!
Túlárazott tudatosság, fojtó selyem.

Lenni, vagy...

úgy tenni, mint fűzfa ága,
vitetve, tartva, tépve spanyol szobákba,
erkélyeken támaszkodón, pohár a szélen,
sarokba hajított ébresztőórád se vétlen,

én nem tudom, pedig...

miből szakadtunk?,
a megszólítás volt előbb?, az „achtung”?
Nyugalmad riasztón védtelen.
Igenis, véletlenül vagy itt velem!

24

Bíbor szinek

*Lebukdácsoltál a partra, gratulálok.
Idén is van Ouse, folyók, kövek... szabályok! –
mondta, miközben erősen figyelt –
a pszichiáteredtől ne kérjél hitelt.*

*Most őszintén, miféle „kasmír”, „bíbor szinek”?
Fontosabb, hogy tudd, két lábon állsz.
Nem a humorodra apellálok, hideg, hideg!
Elmerülten magyaráz.*

Olvashatna Hullámokat, olvashatna a hullámokban,
tudom, hogy olvas, mindig olvas valamit.
Vanessa mindig olvas, és fest is, mert léha
vágyaiban szerelmest alakít,

ki tipp-topp nyári lakban rendezi sorsát,
kutyájával járja a dombokat,
Vanessa erdővé szervezi a kertet,
és éjjel titkos látogatót fogad,

Vanessa mondhat, amit akar,
szemüvege nélkül másképp hiteles,
regóta tudja az ősz meztlábás
istenét, aki pánsíppal szerez

alkalmat és csókot...

Beszélgj.

Felrugaszzkodó mítoszaink szigetéről
kimenekíthet-e bármi szeszély.

Love story

Igen, a keksz a szárítógépben lakik.
Tangót lejt magában egy pohár,
térfelén rózsaszín madártoll, már mióta?
Hja, kérem, angol budoár!

Viccelsz.

Viccelek. Mért tenném?

Eléggé átlagos az életem.
Majdnem minden évben, ahogyan kell,
van egy tisztos, rossz munkahelyem.

Hogy nem ezért jöttél?
Hogy vattafak?
Nyugalom,
ki kezdte úgy: „könyörületből láncot”?
Hogy közötte volt az is, hogy köszörülted?
Mennyivel jobb! A bambuló fináncok

biztosan értékelik - - -

vizes lett az esernyőd.

Ez a vihar már nem enged haza.
Egész... kancsal vagy, túl közel vagy... drágám.
Menekülnék.

Hmmm,

nincsen már hova.